

**FRANC. ERN.
BRUCKMANNI, MED.
DOCT. ACAD. CÆSAR.
NAT. CUR. ET SOC.
REG. PRUSS...**

Franz Ernst Bruckmann

FRANCISCI ERNESTI BRVCKMANNI,
 PHIL. ET MED. DOCT.
 EPISTOLA ITINERARIA LXXVII.
 SISTENS
 ANTRA
 DRACONVM
 LIPTOVIENSIA.

AD
 VIRVM PRÆNOBILISSIMVM, CLARISSIMVM
 ATQVE DOCTISSIMVM

DOMINVM,

DOMINVM
 CAROLVM NICOL. LANGIVM,
 LVCERNENS. HELVET. PHIL. ET MED. DOCT. ACAD.
 CÆSAR. LEOPOLDINO-CAROL. NAT. CVR. GERMAN.
 SOCIETAT. REGIÆ PRVSSICÆ ET PHYSIO-CRIT.
 SENENS. NEC NON REIPVBLIC. LVCERNENSIS
 SENATOREM SPECTATISSIMVM.

CVM FIGVR. ÆNEIS.

WOLFFENBVTTLE, MDCCXXXIX.

FRANCISCO PUBLIC LIBRARY
477 PINE STREET
SAN FRANCISCO, CALIF.

THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY

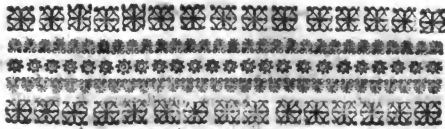
DR. CAROL NICHOLS
DIPLOMA

AD
NOMINE UNIVERSITATIS CALIFORNIAE

DONUM
CAROL NICHOLS

IN HONOREM SUUM ET MED. BOUL. ACAD.
CASA LORRAINE, CALIF. NAT. CIV. GERMAN.
FOUNDED 1882. PHYSIO. CHEM.
2125 CALIF. ST. SAN FRANCISCO, CALIF.

LIBRARY

Small, faint text or a title line, possibly in a foreign language, partially obscured by the decorative border.

PRÆNOBILISSIME
 ATQVE
 EXCELLENTISSIME
 DOMINE DOCTOR!
 FAVOR ET
 AMICE COLENDISSIME!

In monte præalto Hungarico, *Nuptia diaboli*, *Ceussels*, *Gohscit*, exinde vocato, quod turbo cum continua tempestatum vi ac procellis in his arduis jugis observandus, parvum oppidulum montanum, *Boza* seu *Boza* dictum, 5. mill. Neofolio, situm est. Prædivites hic auri fodinæ coluntur. Aurum, *Vir Excell.* est optimum, & 21. grad. continet; in lapide Lydio examinatum, aurifabri XXI. carattorum invenerunt. *Natiivum* & purum in præfenti multo rarius, quam olim,

nec in tanta copia effoditur; interim hæc aurifodina later reliquas Hungar. pronunc est, omnium ditissima, ac tota ad socios, *Waldburger*, qui istam unice suis sumibus coluat, pertinet. Saxum durissimum & firmissimum est. hinc nullo ligno ad sustentanda ligna & mæras in fodinis opus. Mineras hic 1) solis, cum & sine auro nativo puro, solidissimas, & 2) Antimonij vulgaris ac solaris, accepi. De monte nuptiarum diaboli vid. Joh. Hübneri Reales *Staats-Lexicon* p. m. 1788.

Non procul Botza adest *Jaraba*, locus aliquot tantum domos, quas metallifodores incolunt, continens; auri habet fodinas, quarum aurum & nativum purum, & igne excoctum, in probatione eminentissimi, pro omni auro Hungarico, coloris est, nam XXII. grad. continet; dicitur proxime ad Arabicum accedere. hinc & locus *Jaraba*, *Atabia* appellatus. Minera auri est saxum durissimum, ex cinereo. album, cum & sine auro nativo. Ad *Bezam* & *Jarabam* nulli unquam passerres observantur, causa est, quod hi loci & tota circumcirca vicinia ad aliquot milliaria sylvis condensis & montibus gibbosis tantum cincti, nec frumenti culmus in toto isto tractu unquam crescat. Infelicitis terre, in qua hoc avium genus non inveniendum, signum putatur; sic in Bohemia ad locum Dei donum, *Gabe Göttes* appellatum, nulli observantur passerres. *Marsman* in sua *Mitologia* cap. 1. num. 2. pag. 3. enarrat: se a fide dignissimis percepisse, nullos inveniri passerres juxta castrum *R. de nige Egg*; ac, si quis vivus illic feratur, cum statim morti rationem deducunt, quod, cum olim tanta passerum turba illic inventa, qui fruges devorarent, penitus granaria expilarent; vis quidam arte quapiam illas aviculas fugarit. De excommunicatione passerum, ecc.

clefiam fœdantium & divinum officium impediunt, vid. Barthol. a Chaffaneo, Jctum Burgundum, Confil. 1. pag. 5. num. 123. Agrum ad Gallbeck in Carniola paſſeres nunquam attingunt; ſuperſtitioli hujus cauſam in præſtigias, quibus ſaga quædam malefica has ab illo agro proſſigaverit aves, rejiciunt; traditionem hujus relegationis fabuloſam vid. apud Valvaſor in *der Ehre des Herzogthums Crain*, Part. III. pag. 162. Contra ſignum felicitis ac benediçtæ regionis, in qua harum avium magna & numeroſe ſpectarentur catervæ, multam enim ac inſignem ſtrumentorum ibi copiam aſſeſſe docerent, foret. conf. *Novellen aus der gelehrten und curiöſen Welt*, Anno 1692. Menſ. Aug. pag. 779.

Die nono Maji 1724. ad iter paratus Novo Zolio deceſſi, ac poſt duo milliaria pagum *Altebbeg* dictum, qui aliquot officinas excoctorias, ad Vallem Minorum pertinentes, habet, pertranſivi; ex hoc via per longam vallem, topho repletam, & tandem per montis alti & acclivis cacumina petroſa, *Sucha* vocata, ad pagum *Ribuzza*, 2. mill. duxit; hinc oppidulum *Rosenberg* ad ſtream *Waag*, in quem flumen parvum *Ribuzza* ſuas aquas hic effundit, ſitum, 3. mill. ſalutavi; porro ad magnum quendam pagum, *Nagy-Paludra* vocatum, qui Gymnaſium Evangelic. & domum præcatoriam habet, iter proſequutus. Hic benevole a Dom. Boſhrad, Gymnaſii Rectore, omni morum honeſtate ſuavitateque conſpicio viro, exceptus, quocum in equo ad Dom. Zmeſſkal, nobilem Pannonic. qui palatium ſuum in pago *Kis-Palugia* habet, dimid. mill. iter feci. Hic nobilis, ad omnia officiorum genera mihi paratiſſimus, me adjuvit, ac celebratiſſima, in Comitatu Liptovienciſi obvia, *Draconum antra* luſtrandi occaſionem ſecit. In ſecuritatem mihi tres ex ſuis ſcribis, bombardis munitis, nec non qua-

quatuor rusticos ex suis subditis, secures humeris sustentantes, ad urforum forte, qui hybarnacula in antris dictis interdum habent, procursum ac insultum avertendum, adjecit; comites præterea itineris verbi evangelici minister, Cortini, vir pius & probus a Romano Catholicis ab officio suspensus & relegatus, qui jam una vice iter subterraneum in antra laudata fecerat, nec non supra memoratus Dom. Rector fuerunt; cum his novem personis iter vespertino tempore per pagum *Bodjez* seu *Bodavalva* $\frac{1}{4}$ mill. & sequenti mane, cum solis ortu, die nempe 12. Maji 1. mill. ad montem, in quo antra conspicienda, feci. Non diffiteor, quod abdita naturæ stupenda ac miratu dignæ claustra cuius sine labore, molestia, sudore & periculo haud sint patula, hinc enim abdita audiunt, hinc abstrusa, hinc recondita vocantur. Interim tamen haud invia est ad virtutem via, & emergens inde nunquam satis laudandum commodum omnia largo & gratissimo sænore suaviter & abunde recompensat; sit salebrosa ac periculosa experimentandi via, sit pretiosa, sit laboriosa, sit sudorifera; omnes tamen hæc difficultates curiosum naturæ & sedulum scrutatorem nequiquam absterere poterunt, cum sit certissimus, se tramite hoc & facilius ad naturæ thesauros in visceribus terræ profunde reconditos penetrare, & quas alii struunt, insidias, eo promptius superare posse. Sicut enim illic in addiscendis physicæ præceptis:

Segnius (ut Horatius habet), irritant animos demissa
per aurem,

Quam quæ oculis subjecta fidelibus, & quæ

ipse sibi tradit spectator.

Sic nominato die 12. Maji 1724. ex pago *Bodjez* seu *Bodavalva* cum verbi Evangel. ministro, Dom. Cortini, Dom.

Bo-

Bohurad, Gymnaf. Evangel. Nagy - Pallugyenſis Reſtoreſ; ulterius ad *Antra draconum Deminſalvenſia*, in præalto monte ſita, acceſſi; horum tria ſunt cognita, quorum nomina lingua Sloavica ſunt ſequentia, primum audit *Cérna* i. e. antrum nigrum, 2) *Benikova* & 3) *Okno*, i. e. fenestra. Priora duo in itinere ſubterraneo perlustraſti. Alias adducuntur *Cſerna majus* & *minus*, *Okno* utrumque, & *Dwore* cum prodigioſis offibus, quæ illinc ſunt extracta. *Caverna draconis*, in qua draco habitavit, a Rzaczynski Hiſtor. Natur. Polon. pag. 104. in Poloniam locata, dubio procul ad adducta antra rectius pertinet? *Draconum antra* ex eo ſalutata, quod vulgus, dracones olim in iſtis habitaffe, & mortuos ſua ſceleta ac oſſa reliquiſſe, inique putaverit. Dom. Zmékſkal, ad introitum ſpecus vel in ipſis antris urſos nos offenſuros, verens, bombardis & ſecuris armatos ſcribas & ſubditos in ſubſidium ad deſenſionem nobis dederat, ſed pronunc nulli, nec horum latibula, obſervabantur.

Mons, in quo antra, nempe *Cſerna majus*, conſpiciantur, pineis, abietibus, laricibus & aliis tunc temporis læte viridibus arboribus, variisq; fruticetis totus tectus erat. Hinc & inde magnæ rudes rupes, ſaxeique ſcopuli prægrandes poſiti ſpectabantur. Vegetabilia quædam, nempe *Trichomanem*, *Sedi majoris* ſpeciem, *Dentariam*, *Chriſtophorianam*, *Polygolam* flore cœruleo, & flores nonnullos alios, ſaxa & montem aſcendens, notavi.

Prius antrum admodum bonum, ſpatioſum ac bene apertum habet introitum, qui in plano inclinato ſuper meras rupes & lapides ſolutos, ſub calceis interdum cedentes, glaci fragmentis, quæ in deſcendendo & aſcendendo probe notanda, ne lapſus fiat, nec in natibus ſedecula, qualem tunc plures plus viſe ſimplici non ſine
lamen-

famento ob perceptum dolorem fecerunt, hic & illic mixtos, ad 40. orgyjas ad minimum in profundum cauitissime itur; ego ipse, in scopulis descendens, binorum calcamentorum partes posteriores ligneas, quas Germani *Abfätze* vocant, ab initio sub introitu statim perdididi; quæ iactura mihi in eundo multam fecit molestiam; peculiaremque postea pedibus excitavit lassitudinem.

Hinc sinistrorsum in planitiem quandam specus venimus, fundus mera glacies erat, tam firma, tam crassa; ut nec lecturibus confodienda ac perumpenda fuerit. In abdomine per catum seu foramen angustum repentes paruum quoddam specum intravimus, in hoc globulos parvos stalacticos, nive candidiores, Milii semen, vel etiam confectionem saccharatam globosam minorem, corpus sine anima dictam, albidissimam exacte referentes, admirationeque satis dignos, offendimus. Ex hac specu dextrorsum ivimus, viam denuo in spelzum quoddam paruum meditabamur; quidam ex scribis, vir robustus ac animosus, cum candela sua ardente (candelarum num. XXIV. nobiscum sumseramus) festinans dux & auctor nobis viam monstrare, reliquisque præire cogitans, subito ex insperato ad posteriora in glacie lapsus, in ista alto repens, in profundum, candela extincta, incautius delapsus, ita ut non aliter putaverimus, istum bonum virum, quod ad omnes artus caputque contractum, in abyssum dejectum & occisum, ex oculis enim nobis momento citius ereptus erat, præterea nec vocem amplius, dubio procul summe perterritus, aliquot temporis minutis edebat, non sine summo omnium horrore, donec tandem, se vivum esse & illatum, clamabat, ac ardentem in tenebris candellam poscebat. Tres candelæ accensæ per glaciem demitte-

mittebantur, sed nulla ex omnibus fortunam habuit, ut ardens, nam glaciæ mador nunquam non istas statim exstinguebat, ad scribam pervenisset; hinc, ex consilio gesto, quatuor præsentis rustici ad rupis latera gressus & vestigia in glaciæ securibus suis, pro commodiori descensu, fecerunt, quibus factis, nos reliqui omnes per vestigia gradatim ad istum in antrum quoddam parvum, cujus fundus ac tectum nil, nisi glaciæ, erat, sensim & feliciter cum Deo deveci; ex aqua, quæ ex tecti summi laquearibus decidua est, constanterque decidit, in glaciem concreta, admodum elegantes, brachiis non raro vix comprehendendæ, columnæ, quæ pulcherrimum spelæo prospectum dabant, non sine peculiari animi recreatione admirandæ erant.

Ex hoc spelæo, ut in antrum maximum perveniremus, mons non mediocris glaciæ, quem vero, ob fundum nitentem ac expositum, nisi sæpius memorati quatuor rustici gradus glaciæ instrumentis suis inculpissimè, superare, plane impossibile fuisset, iterum inter rupes gradatim ascendendus. Per hanc artefactam viam, licet glaciæ, in antrum præcipuum & maximum, in quo nec minimum glaciæ vestigium amplius observandum, feliciter intravimus.

Hæc specus omnium maxima quidem existit, non æque tamen lata, interim in recta linea est admodum longa. Erant, qui perhibebant, istam St. Jvan, opidulum 2. mill. ab ingressu antri distans, ad quod distans, propter aquam antrum in medio dissecantem, sub terra non perveniendum, contingere. Fundus & tectum flatitate undique mirandum in modum incrustatum. Gutta aquarum Gorgonicarum, dum sensim atque sensim in fundum & saxa majora & minora, hinc & inde strata,

b

in

in tecto & rupibus abrupta, ex antri caelo decidunt, gratam symphoniam cum musica harmonia auribus tribuunt, post vero ad certum temporis spatium in lapides mutantur. Ex hac aqua stalactica concreta seu stalactite variae figurae & icones, majores & minores, usque quaque prostant, sic turres, staturae, columnae, organa pneumatica musica, quae, instrumentis ferreis tacta, sonorum edunt tinnitum ac clangorem, fistulae organicae, cathedrae sacrae, &c. nec non infinita alia stupenda & admiranda naturae ac imagines ex constanter decidua aqua a natura ludente ac polymorpha effigatae & concretae summe mirantur. In specie in variis fundi regionibus monticuli parvi ex meris rotundis globulis, quorum isti, in superficie positi, magnitudinem pisorum, quidam vero adhuc majorem crassitiem habent; qui in medio existunt, minores sunt superioribus, &c. qui ad fundum proxime vel radicem monticulorum inveniuntur, instar arenae purae ac albae, videntur, leviores tamen arenae vulgari sunt; hoc peculiare stalactitae genus: Stalactites, coloris ex albo-luteoli, instar rursus Cornu Cervi, **Wasser, Staub, so im Zeruntertröpfeln des Wassers verfeinert**: a me vocatum fuit, constanti observantur; porro adeo stalactites candidus, arenam globulosam mole & quantitate representans, **Stein-Grieff, weil es recht accurat als Grieff aussichet**. Plura de his globulis & reliquis stalactitae speciebus Hungaricis in peculiari epistola, quae inter itinerarias Illia est, Anno 1728. prolixè egimus, & varias istorum species in icon. expressas cum lectoribus curiosis communicavimus, supersedemus. Adfunt ex globulis recentis concretae & firmiter compactae massae, albae, quas Dominus Buchholtz, Schola Evangel. Casareo-forestensis. Rector. ich.

ichtyoolithum, *Fisch-Roggenstein*, quia piscium varia exhibent, vocat, sed multum ab isto differunt, cum ichtyoolithus sunt ovaria vel ovula piscium petrificata, hi autem globuli ex solo naturæ formantis lusu tunice ex aqua decidua singulis diebus concresecant. Turonii in Gallia sunt certa antra, les caves gouttieres vel les caves goutrees vocata, in quibus aqua in lapidem, globulos saccharatos minores referentem, mutatur. Ad oppidulum Vigand, non procul Monte Pessulano, fons, cujus aqua in calculos parvos, saccharum dulce exhibentes, concresecit, existit.

Ferme in medio specus aliam stalactitæ speciem, *laxis* majoribus vel rupibus firmiter accretam, quæ parvulorum fungulorum vel rectius Agarici vegetabilis albi minoris figuram præ se accurate ferebat, notavi. Ex stirpibus elegantioribus stalacticis, partim longitudine ulnam superantibus, perplura specimina aderant; inter stirpibus ex laquearj pendentes & permultas pellucidas, calamum scriptorium crassitie referentes, insusque cavas, interdum longitudinis ulnæ quadrantis, quæ vero rarissime integræ decerpendæ, ac, licet quasdam totas & indivisas cautissime ex tecto depromptas acceperam, in itinere tamen glaciâli, inque exitu super rupes, iterum fractæ, observavi; quidam stalactitæ uvarum, pomorum, pyrorum &c. figura gaudebant.

Admodum longo spatio in hoc antro subterraneo ante oculos emenso, ad aquæ albæ turbidæ rivulum, in medio antrum transverse secantem, ad cujus ripas terra admodum levis, tenuis, mollis ac alba observabatur, quam vulgus lac montis, *Berg-Milch*, a colore albo & quod continuo ex specus rimis effluat, vocat, pervenimus; nobis videtur esse marga vel Agaricus petræus seu Album Nihil, & est materia terrestris ac farinacea al-

ba tenuissima; dubio procul nihil recedit a Lacte lunæ Helveticorum? Me iudice, hoc montis lac materia, ex qua stalactites fit, existit. Hanc aquam cum nemo pervadere cuperet, retro in hac plaga nos conferebamus, licet antrum post rivum, secundum relationem, usque ad St. Johannem, St. Ivan, oppidulum parvum, pertingat, & per eandem viam, quam ingressi, super glaciem, rupes ac saxa, ex specubus in diem & solem bono cum Deo procedebamus.

Cum extra antrum nos a labore lassitudineque artuum contracta reficeremus, juxta ac cibum potumque vinosum interea a Domino Zméskal, viro benignissimo, huc per duos subditos missum, consumeremus, vires amissæ sensim a singulis recolligebantur, hinc sine mora ulterius montem altius, inter rupes ac fruticeta, ad dimidiam ferme horam, usque ad sequens antrum ascende-
debamus.

Apertura seu orificium istius, æque ac prioris, sit spatiosum erat, ita ut admodum commode, imò erecto corpore, in istud descendere potuerimus; fodina præterea non admodum profunda observabatur. Antrum totum stalactite, stiras, fructus, poma, pyra, uvæ, aliasque res quamplurimas referente, ubique refertum, sed nec minimum vestigium globulorum in hoc, uti in præcedente, invenendum, nec glacies ulla observanda.

Antrum directe in conspectu in latas magnam longitudinem ad amissum procedit. Cum iter ulterius in isto subterraneum prosequeremur, magnos acervos sic didorum ossium draconis, *Drachen Knochen*, ex quibus & singula antra nomen Antrorum draconum acciperunt, ostendebamus, quæ vero nihil recedebant ab istis ossibus, in specubus Sylvæ Hercynicæ colligendis,
&

& Unicornu fossile vulgo salutatis. In patriam maxillam, dentes, unguam & dorsi vertebram, paulo tamen duriores, nec tam molliter calcinatam, ac ossa antrorum Sylvæ Hercynicæ, sed firmiorem & compatiorem, mecum attuli; hæc ossa in tanta hic prostant copia, ut integra plaustra colligenda. Dominus Georgius Buchholtz, olim scholæ Nagy-Pallugyensis Rect. pronunc verbi divini Evangelic. ad ecclesiam Windicam minister ac Rector scholæ Kesmarkinensis, vir sane curiosus, qui multam operam naturæ miracula in regionibus Hungaricis perierutandi impendit, aliquando integrum sceleton draconis, ut vocant, in hoc antro reperiunt, in technophylacium Regium Dresdam misit, pro quo gloriosissimus Rex nummum aureum, thaleri magnitudinis, in uno latere Regis augustissimi imaginem, in altero urbem Dresdam exhibentem, laudato Rectori gratiosissime dono dedit. In his antris natura innumeris draconibus (si fabula vera?) sepulchrum posuit, inquit Raczynski Histor. Natur. Curios. Polon. pag. 246. sed, me iudice, hæc ossa nunquam draconibus propria fuerunt, sunt potius ex ursis, qui adhuc hic nostris temporibus in densis sylvis & montibus saltuosis grassantur, nec non leonibus, qui olim in allegatis antris latibula sua forsitan habuerunt, vitam senio ac morbis confecti finiverunt, ossaque, post putredinosam carnis absorptionem, reliquerunt, quæ pronunc semicalcinata, hinc linguæ admota adhaerescencia, ex terræ & montium visceribus eruuntur. Incolæ hujus Liptovienis & vicinorum Comitatum Hungaric. in iis potissimum morbis, qui ab exacerbatis naturæ motibus originem trahunt, hoc fossile animale & osseum non sine fructu usurpant, non aliam, præter absorbentem, præcipi-

tantem, refrigerantem & tonico-adstringentem virtutem habet.

In cavernis montium ossa ignoti cujusdam animalis reperiuntur. Joh. Paterfon Hayn in Miscell. N. C. Decim. l. An. l. observ. 139. pag. 257. & observ. 194. pag. 366. De antris draconum, secundum pastorum quorundam traditionem, refert & credit: quod draco enervatus & senio languidus factus nunquam non se super alium draconem ponat, sicque se recreare ac confortare quarat; cum vero hoc modo unus super alium succumbat & moriatur, cumulus tandem ossium, carne in putredinem resoluta, relinqueretur. Sed est suppositio falsa nec satis probata, ex allata incerta fabulosaque armentariorum traditione tantum & unice orta. confer. de his draconum ossibus & horrificis antris, die **Breslauer A. und V. Gesch. XXVI. Versuch** pag. 644. Miscell. N. C. Decim. l. An. 4. & 5. observ. 179. De Draconibus Carpathicis & Transylvanicis pag. 229. Hapellii Relat. Cur. Part. I. pag. 217. In antiquis speluncis reperiuntur lapides dentiformes, *dentes draconum vocati*, (non sunt lapides, sed tantum ossa calcinata,) qui in aquam projecti bullas excitant. (non aliter ac alia ossa calcinata & porosa,) & adversus venena valere feruntur; quod sint draconum, ut fertur, illud nego, inquit Borellus in Hist. & observ. medico-physicis pag. 181. ob abundantiam, sed existimo, potius esse piscium quorundam dentes, utpote Delphinorum vel Cetorum, qui diluvii tempore in antris reconditi remanserunt, maxilla enim integrae quandoque dentibus ornata reperiuntur &c. P. Stephan. Ciba disert. de montibus Hungariae pag. 114. scribit: Est spelunca duplex uno in saxu in Comitatu Liptoyicensi supra pagum Divi Johannis, magnae vastitatis, tantaeque longitudinis, ut ex una parte montis ingentis, ad aliam par-

partem ejusdem penetrare quis possit. Sed hoc hactenus nemo unquam examinavit. Sciendum autem laudatum Dominum Buchholtzium finem & terminum antri invenisse. „ In Comitatu Albenfi, idem autor l. c. pag. „ 113. habet, ad fines Albæ Juliae est caverna, in qua „ & multa & integra, licet nuda cute capita, caetera „ que ossa mortuorum draconum inveniuntur. Quar. „ unde, vel quomodo in antra illa Dacica dracones delati sint? Resp. per diluvium ex Africa, aut ex locis „ aliis, ubi gignuntur dracones &c. sed nulla videtur „ necessitas huc recurrendi, cum constet pluribus relationibus interdum in his quoque regionibus in antris „ & cavernis etiam aliquanto minoribus serpentes ingentes vivos ad magnitudinem draconis haud parum „ accedentes deprehenso fuisse; cum ergo negemus in „ his tam vastis cavernis, si non dracones, serpentes „ saltem ad magnitudinem draconum proxime crescentes natos fuisse.

Quoddam ex visis antris a Domino Matthæo Belverbi Evangelici prædicatore Pofoniensi & polyhistore Panonico, in Prodomo Historiæ Hungar. Nov- antiquæ figura ænea, quam supra laudatus Rector Casareoforensis characteribus & lincis autoptes & autographus signaverat, admodum pulchre delineatum. Conf. quoque Abrahami Vateri, Wittenbergensium Æsculapii, dissert. de calculi in vesica fellea generatione 1722. edita. Et sic, secundo quoque antro collustrato ac permenso, per pagum Deminovani, ad Dominum Změškal, cui infinitam retuli gratiam, & cujus prænobilissimæ viri nomen carum in æternum gratissimo profequi animo non desinam, Kif- Pallugyam seu Mala- Paluczka, 1 $\frac{1}{2}$ mill. retroivimus. *Hicce vale, Vir summe. in artis medicæ gloriam*
 &

& studii rerum naturalium emolumentum feliciter vivo,
ac me semper *Tuum*, semper ama. Wolfenb. die 4
Januar. 1739.

Tibi addit.

BRVCKMANNVS, D.

- Fig. I. sistit vertebram }
 II. maxillam } draconis.
 III. dentes }
 IV. ungulam }
 V. dentem non fossilium, pro dra-
 conis dente in Silesia emtum.

99848211

Ad Ep: It. LXXVII.

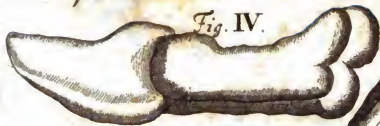

Fig. IV.

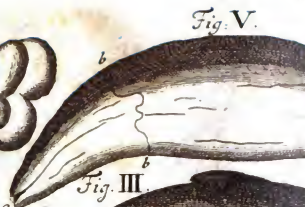

Fig. V.

Fig. I.

Fig. III.

Fig. III.

WILLIAM

